

మంచిముహూర్తాన ఇదివరకే యేరువాక సాగించాడు.

2

చాగానే తొలకరించినవకొన్న కత్తెరలోనే గాలివానవచ్చింది కొంచెం విడ్డూరంగానే పున్నా తలకట్టు సంవత్సరాలు వచ్చేవి నాలుగూనూ. కాటకానికి వేరుపడ్డ ఖర దాటిపోయిందిగదా అనుకున్నారు. నాగమిల్లి మెరకగ్రామం అవడంవల్ల గాలి తాకిడి లేనేలేదు మాడు నాళ్ళు ముసాబుచేసింది అప్పటికే వేసంగి దుక్కులు ప్రారంభించిన కైతులు చక్కగా చాలువోలి సుప్రలు కైల్లెకారు నర్వయ్య ముందుగానే మెల్కున్నాడు సుపుచేసు పూరిచేసి వచ్చే కార్లెల వ్యవసాయాలకు దుక్కులుసిద్దం చేశాడు కైల్లెవారు ఝామున చుక్కపాడవకుండా తేస్తారు పాలేరులు అరకగట్టిమధ్యాహ్నం వేళిడి రిగే దా కా నడుం వంచకుండా దుక్కి సాగిస్తారు

కృత్రిక మొదటిపాదం అవగానే పట్టింపు తేనివాళ్ళు గోవకట్టు ప్రారంభించు కున్నారు మంగళవారాలు మింహోయించి తాటకు యిళ్లవాళ్ళు ఆకు కొట్టించుకుని దట్టంగా యిళ్ళు నేయించుకుంటున్నారు క్రమంగా కత్తెరవల్లి గోహిణి ప్రవేశించింది ఎండలు మెండైనాయి నిగనిగ లాగుతూ లేవడిసెలను తేచిన సుప్ర మొక్కలు మధ్యాహ్నానికి మాడుమొగం తేలుకోని సంజవేళ చల్లగాలి మళ్ళీగానే తిరగబడుతున్నాయి

ఊళ్ళోకివస్తే కారపుగొట్టు బిద్దుల్లో గూడా విహారిస్తోంది. ఎవరి చెట్టుకాయ అవకాయకి బావుంటుందా - ఈ యేడు మాగాయెంత పెట్టుకోవాలి, అనుకోంటూ ఆలోచిస్తున్నారు గృహస్థులు. ఏటేటా వచ్చే కాటూలు సాయంబలు అప్పుడే నాగ మల్లి రెండుసార్లు తడివిపోయారు, బంగన పల్లి యేమన్నా దొరుకుతుండేమో అని యెగుమతికి రాత్రిళ్ళు సగం మళ్ళీవఱకు గాలి చల్లబడడంలేదు మంచాలు వాకిళ్ళలో వేసుకుని వాటిక్రింద తడిగుప్పలు ముట్టిన మఱనెంబులూ కూజాలూ పెట్టుకోని శయిస్తున్నారు స్థూల కాయల చేతులు తెగలాకొట్టున్నాయి, విసక కర్రలతో విసురుకోలేక

గోహిణి గోళ్ళు బ్రదలంగొడుతూనే రెండువానలు కురిసింది పూరిలోకి తొలి సారిగా చేరుతెవగ జల్లిన కైతుల కర్వయ్యే ఆకుమళ్ళకు అప్పుడే రెండుసార్లు మంద గట్టించి దుక్కి మకాగకు పూరిచేసు కున్నాడు. గ్రీష్మఋతువు వడి తగింది వానలతో పూళ్ళో పూరగాయలు పెట్టడం జోరుగా సాగుతోంది వడగాదులు మంద

'అత్తీ'రు పెట్టేరేంటే' అని అడిగాడు. 'బానండి' అన్నాను నా మళ్ళో కాసులచేరు ఎందుకో ఎగాదిగా తడవడం మొదలెట్టాడు.

గించాయి మామిడిపళ్ళు ముగ్గరోజాలు. కొట్టవాళ్ళు కావులు బిగించేకారు గ్రామంలో ముస్మాతిక మువ్వీసం తొలకరి వ్యవసాయం అయిపోయింది ఇంక బుడమ చేనే తరువాయి కైతుకు రక్షరేకు మృగశిర ఆరంభ మయింది నేల నాలుగు చెరగులా చల్లదనం

చల్లబడింది. భూదేవి గర్వంలోంచి అమ్మ తమ ఆవిరిగా ప్రేమవికిందా అన్నట్లు కమ్మని పరిమళం వెదజల్లుతున్నాయి రేవళ్ళ దున్నుతూంటే. గోడెల పట్టుబట్టి లాగు తూంటే నాగటిచాలు భూమిని పిండి సిండిగా విడదీస్తోంది. "బుడమచేసు యేం చక్కగా అవుద్దిరా - బుట్టెడు గింజలకి

క రి ణీ కం

బండెడు పంట, చల్లారా - చల్లారి." హెచ్చరిస్తూ పానుచేశాడు నర్సయ్య. బుజువుచేసుతో కొంచెం ఊపిరి సలిపింది అతనికి. మర్నాడు ప్రాద్దున్నే ఆకు పోయించేస్తాడు. పునర్వసు, పుష్యములలో యేటా ఊడుసున్నారగా. ఈ యేడు గూడా కొంచెం యిటో అటో అయిపోతుంది. తర్రాతిమాట-మిరపతోటకి యెంత మశాగత్తు చేస్తే అంతపంట. కాగా జొన్న మాట చెప్పనక్కర్లేదు. దుక్కే దానికి మహాలక్ష్మి. సరిగా దున్ని స్వాతి చల్లగా వుండి విశాఖ విసరకుంటే చెప్పినపంట పండుతుంది జొన్న.

పట్టపగటి ఆరుద్ర ప్రవేశం బిందించింది గూడా. ఎర్రనిపురుగులు గరుపుల్లో కన్నుల పండువుగా మెరుస్తున్నాయి. కోకలి బండలు లంగులూ పడివున్నాయి. కొంగల బారులు రాసాగాయి. వాసలపడే సూచన పూర్తిగా పోలేదు. డొడ్లలో దొండ పాదులికి గొంగు ప్రారంభించాయి. జల్లుగా కన్నెపగుచులు పదాలు పాడుకుంటూ నువ్వు చేలకూ వేరు వేస గ కూ గొప్ప తవ్వుతున్నారు. గొప్పదవ్వులు, కలుపుతీతలు, ఊడ్పులు, కోతలు - ఇవి పల్లె జనానికి యెంతో ఆనందమయనన్ని వేశాయి. బుగ్గముడి మీసాలభూకామందుల ఆదలింపులు, మర్రకారు చిన్న కాపుల సకిలింపులు, నువ్వు వయస్కుల సరాగాలు- ఆదృశ్యాల్లో నేత్రోత్సవాలు.

ఆశించినంతగా ఆరుద్ర మరవలేదు. ఆకుమళ్ళకు చెరువులు తీశారు. కొంచులు ప్రకారం తడుపుకున్నారు. నర్సయ్య క్రొత్తపంటకి గూడ వేత తప్పిందిగాదు. రేవటి వ్యవసాయాలు గూడా ఆరిపోవడం మొదలైతాయి.

పునర్వసురావడంతోటి వాతావరణం మారింది. వోదురుగాలి రేగింది. మేఘాలు రావడం, ఆకాశమంతలా బెడగొండవలె మబ్బుకమ్మడం - ఇంకలేదు మొత్తేసుం దను కోవడం - పడమటిగాలి పారద్రోలే యడం జరుగుతోంది. కొండరు పెద్దలు ఆరుద్ర బిందించింది. అజినై కోశాలు వోరువు. అన్నారు. పునర్వసు ఆయమాయి గారడిగా దాటేసింది. ఎక్కడలేని పెట్టు బనులూ పెట్టి కలుపు తీతలూ, గొప్ప తవ్వులూ సాగిస్తూనే వున్నారు రైతులు.

3

పుష్యమి ప్రవేశించింది. వడగాలితో బాటు యెండలుబయలుదేరాయి. పుంతలో ఇసుక సలసలకాగి కాళ్ళు బొబ్బు లెక్కిస్తూంది. ప్రాద్దున్నే రేచిన నర్సయ్య

వైశాఖంలో యానిన తోలుచూరు ఆచె య్యని పాలు తియ్యబోయాడు. ఎప్పుడూ లేనిది నేడు తన్నేసింది. అది దుశ్శకునం అనిపించింది. ఇంట్లోపాడి గొడ్డు అదొక్కటే. దాన్ని విసుక్కుంటూ తువ్వాలి బుజాన వేసుకుని బుడమచేసు కలుపు తీయించుకోవడానికి చక్కా బోయాడు ఇరవైమంది వుంటారు కూలీలు. వేళకి పనిలోనికిరాలేదు వాళ్ళు. చికాకు పడ్డాడు. అసంతృప్తితోనే పని మొదలెట్టారు కూలీలు. మధ్యాహ్నానికి ముంత తెచ్చాడు పెద్దకోడుకు అచ్చయ్య. ముంత చెట్టుకు వేళ్ళాడగట్టి ప్రక్కపాలంలో వున్న కంటికి వెళ్ళాడు నీళ్ళకి. తిరిగివచ్చేసరికి కామలవాలి ముంత బోర్లపడింది. ఉన్నరు మన్న ప్రాణంతో ముంత నేలకేసి కొట్టి పొమ్మన్నాడు కోడుకు నియంట్టికి. కూలీల్ని మరిరెండుసార్లు గడమాయించాడు. "అదిగో - ఆతుంగ అలాగే నట్రా - ఎక్కడినారి అక్కడే వుండే మాట - వెరిచామని దిగబెట్టేశారా?" ధుమధుమలాడాడు నర్సయ్య.

వేళ మళ్ళిపోయింది. ములకాలకర్ర బుజాన వేసుకు యింటికి బయలుదేరాడు. రామకోవెల దగ్గరకు రాగానే అక్కడ కరణం మునసబా పెద్దకాపు వీరికెట్టి అవుపించారు. పంచాయతీవోరువారి జంబు ఖానా మాసిపోయినది రామకోవెలపై పరు పబడి వుంది. మూడుసార్లు ఆడి పారేసిన వేకముక్కలు బరువుగా కలుపుతున్నాడు వొకమూల కూర్చున్న కరణం. వేస్తున్నారే వేస్తు అయిదుసరిమీద. వైవాళ్ళు ఉత్సుకతతో చూస్తున్నారే కాట. ఆ ఆటలో వైవాళ్ళకున్నంత ఆసక్తి ఆ వేవాళ్ళకి వుండనే వుండదు. ఎవడేనా ఎత్తుకుంటే చాలు ముక్కల్ని; వైవాళ్ళు మందగా వాడివారికి యెగబడతారు. పంచోరు - మూడో యెత్తు యెత్తుకున్నాడు వీరికెట్టి. రెండు బెబ్బలతో అరడజను తురువులు లేనిదీ మూడో యెత్తు కూడా వేయని వీరికెట్టి యెత్తుకునేటప్పటికి ఆటగాళ్ళలో సంచలనం బయలుదేరింది. మంచితట్టుగా వుంది ఆట. చివరకి కుడేలయింది. కాని మేజామీదకు దేలైనా అజినై కేలకు వైగా నిల్వవున్న హవుకారు విక్కమొగం వేసి తల పెక్కలేదు. అర్ధకా చొప్పున పంచోరు చిల్లుకాసులు. పంపకం ఆయితరెతగానే పొలంనుంచి యింటి కొచ్చే సరసయ్య కనుపించాడు కెట్టికి.

"ఏం వోయి - బావా! సాయంత్రం వోసారి కనబడు. మాట్లాడే పని వుంది"

అన్నాడు వీరయ్య.

"ఆ - ఆ - ఆ లా గే" - విస్ఫూటంగా సమాధాన మిచ్చి రామకోవెలలో వున్న జనంవైపు తేరిపారజూసి గిరుక్కున ఇంటి సందులోకి మళ్ళీ పోయాడు నర్సయ్య.

"ఏం - ఏమాత్రం యివ్వాలేటి" కటువుగా అడిగాడు చుట్టకొనపంటిలో గిల్లతూ పెద్దకాపు.

"పదిహేను వందలం పైచిలుకు. అదుగో ఇదుగో అంటాడు అడిగినప్పడల్లా. క్రొత్త ఆమావాస్యనుంచి ధరలు పడిపోయాయి. మెల్లిగా రాబట్టుకోవాలి" అన్నాడు, మునసబు పంచిన ముక్కల్ని తీసుకంటూ కెట్టి.

"అదేదో త్వరగా మానుకో - లేకపోతే ఈ ధరలుగూడా దిగజారితే చిక్కుపడాలి. అతగాడితో మరీకక్షం వ్యవహారం. కోర్టుకు గూడా ఎక్కాలేమా" - ఆలోచన పెనవేశాడు పెద్దకాపు.

"ఏం - నర్సయ్యది అంత మొండిపడ్డా?" ఆశ్చర్యంతో కరణం ప్రశ్నించాడు.

"మీకేం తెలుసునండీ చిన్నతనం. నర్సయ్యతో పనంటే ఇనపగుగిళ్ళు. అనపగుగిళ్ళు గాడు" వగరుగా వుంది పెద్దకాపు వ్యాఖ్యానం.

సాయంత్రం పెద్దకాపు బుర్రలో చిన్న అల బయలుదేరింది. "ఇంకా ఏదాది చాటదు, తనూ తమ్ముళ్ళూ కలిసి నర్సయ్య మీద ఛార్జి పెట్టి. ముప్పయ్యేళ్ళుగా జమీందారు గారితో సమాన స్థాయిని పూర్ణో నిరంకుశత్వం సాధించిన తనపై తిరుగుబాటు లేవదీశాడు నర్సయ్య. కాని ఛార్జిలో అతినే గలిచాడు. బి. ఎ. ప్యాషయిన కరణాన్ని సాక్ష్యం చేసుకున్నాడు. ఆయన వామ్నాల్ని విన్నాక తననూ తమ్ములనూ మాసి విసువోయాడు మేజిస్ట్రేటు. వేషరతుగా కేసు కొట్టేశాడు. "కరణంగారు ఆవు చేశారు - లేకపోలేనా, నష్టపరిహారానికి దావాదాఖలు చేసేవాణ్ణి అన్నట్ట గూడా నర్సయ్య, చాటునా మాటునా. ఇప్పుడు మళ్ళీ అదను దొరికింది. కరువుకోజల్ని

ఉత్తర హిందూ దేశ కయత్ర శ్రీ సీతారామ యాత్ర స్పెషలు విశాఖపట్టణము.

50 కే. గ్రములు 6000 మైళ్ళు 55 దినములు రూ. 330-0-0 టిక్కెట్లు, భోజనముతోపా. త 22-3-53 ది వారేయ నుండి బయలుదేరును. ఎవరములకు : Phone : 128. ఆర్. నెజరు, బి. యస్. స్వామి, C/o కె. వి. కామేశ్వరరావు, బిల్లం వ్యాపారం, మొయికోడ, వి.ఎం.పట్నం.

పురస్కరించుకుని తనచేత కీలుబొమ్మగా వున్న శైలిని పెట్టుకుని వొక ఆట ఆడించాడు. కరణం ఈ దశా ఎలా నిలబెడతాడో వీణి మాదాలి" అటవశ్యాపడిలో కాటికి కాళ్ళు చాచిన పండునిరంకుశత్వం మళ్ళీ చిగురెయ్యడానికి మొదలెట్టింది.

భోంచేసి చుట్టకాల్చుకుంటూ బయలుదేరాడు నర్సయ్య వీరిశైలిదగ్గరికి. కాస్త పిచ్చా పాటి సాగనిచ్చి, బాకీమాట మొదలెక్కాడు శైలి.

"ఆ - మునిగిపోయిందేమిటి? నెల్లా క్షణలో నువ్వు అమ్మనాగా - వేరు కెన్నకాయ రాసి - బుజులతో ముప్పాతిక మువ్వినం తేలిపోతుంది" అంటున్నాడు ఘరానాగా నర్సయ్య.

"కాలంచూస్తే ఎత్తనాటుగా వుంది. ధరలు పడిపోతున్నాయి. నేనూ వొక చోటునుండి తెచ్చిందేగాని రొంటిమాట గాదుగదా" చల్లగా నర్సయ్య హృదయాన్ని జాలితో గిలుపుతున్నాడు శైలి.

"ఈ వేదర్బులకేలే - డబ్బుంటే నీ బాకీ దిగబెడతానా? వడ్డీకి వడి గురాలాగవు. నాకుమాత్రం నొప్పిగాదూ" అన్నాడు నర్సయ్య.

"అశ్చే - అశేలే - త్వరగా శేల్పయ్య. నువ్వుమాత్రం అనవసరంగా చిక్కల్లొయిరుక్కుంటావా?" శైలిగారి చివరి చుగురు చీకట్లో నర్సయ్య ముఖాన్ని చికిలించింది.

అక్కడనుండి యెక్కాయెక్కిని కరణంగా రింటి కెళ్ళాడు నర్సయ్య. జరిగిన సంగతి మనవిచేసుకున్నాడు. కరణం గారికి పూర్ణో మళ్ళీ వొక తుపాసు లేస్తుందని మాచాయగా తోచింది. "మనం ఇంకో డెబ్బకి సిద్ధపడాలి" అన్నాడు నర్సయ్యులతో. కొంచెం చకితుడై "ఫర్వాలేదులే బాబూ - మీరు కలాన్ని కనిపెట్టివుండురూ. పూర్ణో గొడవవస్తే కరణాలకి పండుగ. కాకపోయినా ఊరుమీద వూరుపడ్డా కరణం మీద కాసుపడదు - రోజులూ మారుతున్నాయి" నర్సయ్య ఫలోక్తిగా విసురుకుపోయాడు.

"కూర్చోవయ్యా - వీరయ్యా!" శ్రేష్టికి పెద్దకాపు స్వాగతం పలికాడు. "ఏం - లెళ్ళుకావాలా" పణకుతున్న కంఠంతో ప్రశ్నించాడు శ్రేష్టి. ఏదో పెద్దపనిలేనిదే పెద్దకాపు తనకు కబురు చెయ్యడు. గొడవ లేకుండాకూడబెట్టుకునే మనిషి వీరయ్య. చల్లగా బదుల్లిచ్చి రూపాయికి బేసలు వడ్డిగుంజడంలో ఆయనకు పెట్టింది పేరు.

"నర్సయ్యమాట యే మాలోచించావు," పెద్దకాపు అడిగాడు. అరురుమీద రెండో వారెవరూ లేదుగదా అని రెండుసార్లు పరకాయించి పెదిమలు మెదిపి సంగతి

చెప్పాడు శ్రేష్టి.

"వారంరోజులు పోనిచ్చి మళ్ళీ అడుగునీలో కరుకుదనం లేదుగదా. ఇవ్వకపోతే ప్రివరు నోటీసు కట్టిమాస్తా యీ తడివ యే దారి కొస్తాడో నర్సయ్య. కరణం కొస్తాడో వీణి మరెవడు... నువ్వు మాత్రం బిగబట్టు" ముడిగా అన్నాడు పెద్దకాపు. తటపటాయిస్తున్నాడు శ్రేష్టి. తన తండ్రి నాటినుంచీ పెద్దకాపు ఎంత చెబితే అంత తమ కుటుంబంలో. శీ అంటే శీ - జా అంటే జా. "ఏంటోయ్ ఆలోచిస్తున్నావ్ దేనికి? బిళ్ళబెత్తులూ రూపాయలు వొళ్ళో పోసుకునేది నువ్వా నేనా? ఇంక మద్దతుమాటంటావూ నాకు వొదిలెయ్. ఖర్చులతో మూడురోజుల మధ్యాహ్నం నికి డిక్రీయిస్తుంది కోర్టు. మీనాన్నలై ములో యెన్ని జప్తులు, డిక్రీలు అమలు జర్పించామా." అని పెద్దకాపు అంటూంటే "ఊ" అనక తప్పిందికాదు శ్రేష్టికి.

పాచికపారింది అనుకున్న ప్రకారం. పెద్దకాపు చెప్పినట్లు ఖచ్చితంగా అడిగాడు శ్రేష్టి నర్సయ్యని. "ఇచ్చుకో నోటీసు. ఇంకా ఏమైనా చెయ్యదలుచుకుంటే కానియ్. ఇప్పుడు నాచేతిలో కానీలేదు." అని సమాధానమిచ్చాడు నర్సయ్య. మరునాడుదయాళ్ళే కోర్టుకి ప్రయాణమయ్యాడు వీరయ్య. ఆరు రోజుల అనంతరం నర్సయ్యకు నోటీసు వచ్చింది. పోస్టు జవాను నర్సయ్యుచేత తిరుగు రసీదుమీద వేలిముద్ర నొక్కించు కరణం గారిచేత సాక్షి వ్రాలు చేయించుకున్నాడు. నోటీసు సాకల్యంగా చదివి వినిపించాడు కరణం. వారం రోజులలో సామ్యు చెలించనియెడల దానాచేసి నర్సయ్యువల్ల శ్రేష్టి కోర్టు ద్వారా ఖర్చులతో సహా రాబట్టుకుంటాడు. నర్సయ్యకు డైర్యం చెప్పి యింటికి పంపి ఆలోచనలో మునిగాడు కరణం. సంస్కారంవైపు ముదిరిపోయిన గ్రామిణి నిరంకుశత్వం మళ్ళీ వొక గొడవిపెట్టు పెడుతుంది. నోరూ వాయూ లేని గ్రామస్తులు దానికి యెదురీదలేక లాంగి మ్రగ్గి మాడిపోతున్నారు. పాపం! ఈ మూగజీవాలకి తెలిసినవాళ్ళు దారి చూపించినా, వాళ్ళు డైర్యంగా వడిచి ముందుకు సాగే విధం లేదు. వాళ్ళకి శక్తి లేదు -

4

పుష్పవి గూడా వారుపడంతో తొలకరి వ్యవసాయాలు మాడుమొగం పట్టాయి. "అరుద్ర బిందించింది వూరికే పోతుందా" అటవై రోజులు వారుపు. దానికి దాఖలా ఆమాధ శుద్ధపాడ్యవి వెల్లగా కునికింది. ఆవేళ మబ్బుతునకన్నదే లేదు ఆకాశంలో. ఈ యేటికి వడ్ల పండవ" జోస్యం

చెప్పారు గ్రామపెద్దలు. లేబరు జనంలో ఆప్వణే బువ్వకి అలమటింపులు బయలుదేరాయి.

బాలలు అజమాయిషీ చేసి వస్తున్నాడు కరణం. వాళ్ళ వీధికి నర్సయ్య యింటి ముందునుంచే రావాలి. సాగుబడులు నోటు చెయ్యడంకొంత ఆలస్యమైంది. రోహిణి కార్తవల ఎండ తీక్షణంగా వుంది. వీధి వెంబడివస్తున్న ఆయనకి "తమ్ముడు గారూ" అన్న ప్రీకంఠస్వరం విసబడింది. పిలుపు విని నర్సయ్య గృహంవైపు మళ్ళాడు. పట్టి మంచం హాలులో వాల్చి తెల్లదుప్పటి పరచి సిగ్గుతో గదిలోకి జారింది నర్సయ్య చిన్న కూతురు గౌరమ్మ. "ఏవమమ్మ! బావింకారాలేదూ? సామ్యుకిలా వుంది తిరుగుతున్నాడు" కరణం ప్రారంభించాడు. అల్యా మినియం గ్రాసునిండా పెరుగు దాహాని కిచ్చింది నర్సయ్య భార్య వెంకయ్యమ్మ. "దాహం వుచ్చుకోండి. మరి డెమ్మ అమాస కాణుంచియాక గుండా పనప వరుతున్నాడు. చెసిన ఎవసాయాలు ఆ వరసని మండుకుపోతున్నాయ్. ఇంక డెబ్బకొక్కడ వువడ్డీ? అక్కడా ఇక్కడా కలుపుడితలకి చేసిన బదుల్లు మూడొందలు దాటేయ్. గోరుచుట్టుమీద రోకటిపోటులూ యీ శెట్టి గారిగొడవ." జాలిగా చెబుతున్న ఆమెను వోదార్చాడు కరణం "అలాగే మరి - కష్టాలాచ్చేప్పుడు కట్టగట్టుకు పడతాయ్. ఓసిక పటాలి" అంటూంటే ఆమె డైర్యంతో "తమరో సాయం చేసిపెట్టాలి. పిల్లదానికి పెళ్ళినాడు అత్తోరు బెట్టిన గుట్టపుకాసుల పేరుంది.

దానిమీద రెండువేలు ఎక్కడైనాయిప్పిస్తారా - నే చక్కదిద్దుకుంటా వచ్చినా పద వచ్చినట్లుండదు. పడిన గోడలుపడినట్టేవుంటాయాండీ? ఆయన్ని కొరుక్కిడినే మాపసేగానూ? గంపెదూళ్ళోకాసంత పరపతిలేకుంటే గడప లేమండి బతుకు"

ఆమెసాహసానికి దిగ్భ్రమ చెందాడు కరణం. గదిలోకి వెళ్ళి గారిన అడిగిపెట్టె తాళంతీసి కాసులపేరు కరణానికి స్తూ "తమ్ముడు గారూ! రెండో కన్నెరక్కుండా తమరే ఈపనిచేసి పెట్టాలి. ఆయనికూడా తెలిసీకండి - పిల్లదాని అత్తోరు యేమో అనుకుంటారని ఇదవకండి.

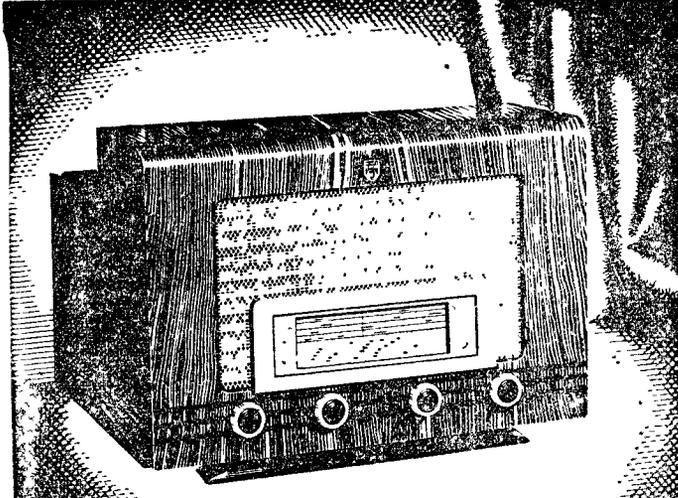
విాకు వివాహమైనదా?

రవవరక విషయాలన్నీ గం అహర్క షుక్రం. రవయిత: 2. విశ్వేంద్రరథపు. వెం 03.0 నిడి.వరికి 0-3 9 వంపంది. ఏజంట్లు కాపీలకు 25% మినహా ఇంచకాని సొమ్ము వంపంది

బి. వి. జగన్నాథ్ అండ్ కో, 20. 1859 :: చుద్రాప-1.

★ క రి ణీ కం ★

ఇవాళ మన కొచ్చింది; శేపు వాళ్ళకి తనవై డెట్టుకున్న భగో సాక్షిక రణం రావచ్చు" అని ముగించింది వెంకయ్యమ్మ. ఆశ్చర్యబడి "అంతమాట! ఇంక తిర్యాత తనవై ఆమెకు గల నమ్మకానికీ ఆమె పని చేయిస్తాను" అంటూ లేచాడు. కాసుల

ఇదిగో
క్రొత్త
నేషనల్-ఎకో లేడియో
మోడల్ A-348 లేక U-348

వట్టి వేల
రూ 495/-

దారక దేశపు అత్యంత సమృద్ధిపై
లేడియో... ఏంపాటి, అది 'మాస్కూనైజ్డ్'

* అన్ని వాతావరణ పరిస్థితుల్లో చక్కగా పనిచేయుటకు గాను ఈ లేడియో డ్రాగమండ్నియం మామూలు అంపాబుకన్న 18 రెట్లు పొడవు అధిక నిర్దిష్టంగా డ్రాంగ్ - డ్రాఫ్ట్ చేయబడినది.

మోడల్ A-348: 5 పల్లె - వర్చువ్ రిమోట్ వాల్వూలు, 5 వేవ్ క్యాంప్లు; అదనపు స్వీకరణ మరియు గ్రామఫోనును కలుపుటకు వసతి; ఎత్తు తక్కువ వీక్షనుతో అకర్ణదయచుకు కొద్ది క్యాంబెర్, AC మెయిన్ సుక మూలము.
మోడల్ U-348: ప్రధానవలెనే కాని AC లేక DC మెయిన్ సుక.

గమనిక: అనుమతి పొందిన డీలర్లవద్ద కొనబడిన నేషనల్-ఎకో లేడియోను మాత్రమే ప్యాక్టరీ గ్యారంటీ యిస్తుంది. డీలర్లవద్ద నేషనల్-ఎకోవారి అనుమతి పత్రమును చూడగోరుడు.

ఫ్యాక్టరీ ప్రతినిధులు:
జనరల్ లేడియో & అప్లయన్సెస్ లిమిటెడ్
1/18 వాంక రోడ్డు 36/79 ఏల్లూర్ కాటర్ల పార్క్ రోడ్డు
మద్రాసు మెంజుకాడు
బొంబాయి - కంకణా - ఢిల్లీ

పేరుగా వంచాని చుట్టపెట్టుకుని శ్రుతిలో ఇట్లు చేరుకున్నాడు. అతని భవిష్యత్తు ఇప్పటిదాకా నట్టవడి సంద్రంలో చుక్కాని జారవిడుచుకున్న నావికుని వలె వుంది. బొయిన చుక్కాని యీ కాసుల పేరుతో చేతికిచిక్కింది.

రాత్రికి ఊరినుంచినవచ్చిన సర్వయ్య కరణం గారిని కలుసుకున్నాడు. తనకు సామ్యుస్తానన్న ఆసామీ పెదవి విరిచాడు. "ఇవాళే సోమవారం. బుధవారం దాటితే కెట్టి కోర్టుకి గాతాడు. తిరిగి తిరిగి నాకు విసుగ్గా వుంది. చేసుజూస్తే ఏమవుతుంది. ఏం చేయ్యమంటారు?" జుగుప్సతో ప్రశ్నించాడు. కరణం లీలగా నవ్వుకున్నాడు. "ఫర్వాలేదు సర్వయ్య - నేనొకచోట బదులు మాట్లాడేను. శేపు మంజువారం పట్టింపుందన్నారు. బుధవారం మధ్యాహ్నానికి రెండువేలు వచ్చే యేర్పాటు" అంటూంటే "దణ్ణాలు బాబూ! నీయిల్లు వెయ్యిళ్ళు మొదలై హామీకి గాని నెనుకొనుతున్నారేమో - బావయ్య గారూ? తనఖా గావలిస్తే మన దంపంతా గానేచ్చేద్దాం" అన్నాడు నిలదొక్క పని సర్వయ్య.

బి. ఏ. స్వాసయ్యుండి - యాభయ్యోక వాల సుక్షేత్రం ఇనాం పల్లం గిరిగి - ముసల్మాన్లకి రైతుల్ని చేతులో వుంచుకుని, పూర్వోకంణికం చేస్తూ రెండువేలు పుట్టిం లేకపోయానంటే ఎంత నానాషీ" వసుం దాగా పబాయిం చాడు కరణం.

బుధవారం ప్రాద్దులై సరుకుమీద రెండు వేలు బదులుకావాలని పీఠ య్యుద్ధ గిర కొచ్చాడు కరణం. కెట్టికి తాకట్టు మీద బాకీ పెట్టడం మహాసరదా - సగానికి సగం విలువయిస్తారు. వడ్డీమీద. "దబ్బు లేదు బాబూ! మీరెరుగని చేమంది - దావాలూ దన్నాలూ అయితే గానీ రాలడంలేదు. ప్రేగాయిచ్చిందానికి అక్షీంతలు" మొదలెట్టాడు కెట్టి. "అత్యవసరం ఇచ్చితీరాలి మాబంధువులకు ప్రాణ గొడ్డం గాఉంది" వొత్తిచేశాడు కరణం. "నాదగ్గర దబ్బు లేదు నమ్మండి. మీ కిష్టమయితే శేపు రాత్రికి పట్టుకొస్తాను మా మామ గారి వూరల్లి. వడ్డీ సూటికి రూపాయికి తగ్గు" మంచి ఎత్తు ఎత్తాడు కెట్టి. "సరే" అని గావం చాలో పొందుపరచిన గుట్టపుకొసులపేరు దిప్పాడు కరణం. కాసులు లెళ్ళు పెట్టాడు పావుకొడు. "ఎవరిదండీ తిమ్మకు గారూ" పల్లిగిరిస్తూ అడిగాడు. "మావొడినె గారిది వాళ్ళ కేవో" దింపించి వ్యహార మొచ్చి నిన్ను రాత్రి మనిషి ద్వారా పంపింది" ఫలోక్తిగా సమాధానమిచ్చాడు కరణం.

కరణం దగ్గరే రూపాయ వడ్డీ పుచ్చుకుంటున్నందుకు కెట్టికి గుండె పీచుపీచుమంది.

"అయినా - నాకేం భూమా - బుట్రా? తోవ్విలకే దిబ్బకే భయపడదానికి." వ్యూదయం భగోపా యిచ్చింది. అనుకున్న ప్రకారం లక్ష్మీనారం మధ్యాహ్నం మూడుగంటలకి రెండుకట్టలు - వొక్కొక్క దానిలో పడే అకోకచక్రం నూరూపాయల కాగితాలను వికరణం గార్చి అందజేశాడు శైట్టి. "నీ ధర్మమా అని అవసరం గడిచేవు వీరయ్యా." అంటూ సొమ్ము తెళ్ళు పెట్టు కుంటున్న కరణంతో "ఆ-వూరికే యిచ్చే తేంటండి మావయ్య - వడ్డీ - వడ్డనుకున్న వాణ్ణయినా వ్యాపారంలోకి దింపుతుంది" అన్నాడు శైట్టి. మాటలో కించితూ దొరకని శైట్టి చతురతకు కాగితంమీద కాస్త యినా దొరకని కరణం మెచ్చుకున్నాడు.

దావా దాఖలయింది కోర్టులో. వ్యవసాయదారుల బుణాలకి నూటికీ సెలకీ యేవణాల నాలుగు పైసాలకంటే యెక్కువ వడ్డీ చెల్లదని స్ట్రీడరు సలహా యిచ్చాడు శైట్టికి. కోర్టులో డబ్బుకడితే ఖర్చులు తగులుకోవు అని గుండెనిబ్బరం చూపాడు కరణం నర్సయ్యకి. వాయిదాకిముందే అసలీ పాయిదాల మింజుమల పదిహేడు వందల యాభయ్యెనిమిది రూపాయల తొమ్మిదణాల యేడుపైసాలున్నూ నర్సయ్యచేత చెల్లిపించి కోర్టువారివల్ల రక్షింపండి వెలికి బడారు కరణం నర్సయ్యలు. వీరయ్య శైట్టి బిక్కమొగం పెట్టుకొని స్ట్రీడరుఫీజు పదిహేను, గుమాస్తాఫీజు నాలుగు రూపాయలూ చెల్లించి మంచం మిఠాయి యేబులం కొనుక్కుని తింటూ దారిలో ధర్మయ్య నూతిలో కడిపెడు మంచినీళ్ళు పట్టించి యెనిమిదిమైళ్ళదూరాన్నీ యే కా యెక్కిని సాగనంపి కాళ్ళు పుళ్ళుచేసుకుని రాత్రి యెనిమిదింటికీ నాగమల్లి చేరుకున్నాడు.

5

అక్షేప వచ్చిందని ఆశపడారు రైతులు. ఆయనాయగా రడీగా కురిసింది. ఆకుమళ్ళు ముడుచుకున్నాయి. నువ్వు మొక్కలు తలలు విప్పకున్నాయి. పాదులకి గొంగళ్ళు లుంగజుట్టాయి. "పడితే యీ కార్తెలో పదాలి, ఊడ్చులేకుంటే వరిపంట సున్న" అనుకున్నారు ప్రజలు. వేరుశనగ పిల్ల ఊపర్తి దింపుతూ పింఠె వెయ్యదానికి తాపత్రయ పడుతోంది. బుడమచేలు మాడి పోయే గతి వచ్చింది. లేవడిభూమి సరియలు దీసింది. చెరువుల్లో నీళ్ళు యిగిరి పోయాయి. భారుగురి పొలాలలోవున్న నూతులకెళ్ళి నీళ్ళు దెచ్చుకుంటున్నారు. కరువుపనులు చేయించమని ప్రభుత్వానికి ఆర్థిలెచ్చారు గ్రామాధికారులు. లేవరు జనం గారులకి కన్నా లేసారని భయాలు బయలుదేరాయి. నర్సయ్యకు మాత్రం ఆశ

చావలేదు - "మఖులో కురిస్తే మదురుమీద కర్ర గూడా పంకుతుంది" అనే డైర్యం అతనికి. శ్రావణ మేఘాలు వస్తున్నాయి - ప్రయోజనంలేదు. చాగలి నాలుగింతెప్పించి వర్షిస్తున్నాయి.

శ్రావణ పట్టపంపారు గౌరికి అత్తవారు. చిన్నచిన్న చిల్లరనోములు తీర్చించింది వెంకయ్యమ్మ గౌరికి. అల్లుడు నూర్య నారాయణ ప్రతి మంగళవారానికీ శుక్ర వారానికీ గౌరిని పరకాయిస్తున్నాడు. "వేరంటానికి వెదుతుంది. పట్టుచీర కట్టు కుంది. మిగతావన్నీ ధరిస్తుంది. పోనీ యీపర్వ దినాలనైనా ఆయోంకన్నెరుగని కాసుల పేరుకి స్వేచ్ఛా వాయువు పీల్చే భాగ్యం వుండదూ - కారు, యెదో కారణంవుండి తీరాలి" అనుకున్నాడు. రెండు దఫాలు అడుగుదామని ప్రయత్నించాడు. నునుసిగ్గు, భేషజమా నివారిస్తున్నాయి.

మఖకార్తె ప్రవేశించింది. ఇది బోతుకార్తి. అసలేకరవలేదు. మిగిలిన కాసిన్ని బుడమకర్రలూ మాడి వూరుకున్నాయి. ఏతల్లిచలవో అనుకున్నారు వూరంతా ఏవూరు మునసబో గాని అన్నాట్ట "కన్నె బొండు గోస్తే కణ్ణెల్లని కోణ్ణి గోయిస్తా పోలేరమ్మకి." అలానే ఆయెడు కన్నె బొంజేగోశారట. వూరంతా ఉడికి పోతున్నారు. అప్పుడే వాకరిద్ది రిగా దెలకు కన్నులుగూడా వేశారు? అలగా జనం అనుకున్నారు కొందరు. "ఏమో పాపం పుణ్యం భగవంతునికే తెలియాలి" అన్నార శ్రాత్రకోడళ్ళు చాటుగా. ఉన్నమా రాజులు గాదెలో గింజలు గదుల్లోకి మళ్ళించేశారు.

చాగలినాడు ఘోరకలిగా వుంది. మాల పడుచులు మధ్యాహ్నం స్నానమాడి గాంతెమ్మను లేవదీసుకుని పదాలుబాడుతూ వీధులుంట బయలుదేరారు. వీళ్ళపాటలికి చినుకుపడుతుందని వినికొడి. కానిమగ కార్తెకి మమకారం ఉంటేగాకే గుంపులవాళ్ళు రెండుసార్లు తిరిగిపోయారు. ఇంటికో తచ్చెడు బియ్యం డబ్బూ యిప్పించమని. దిండుపుంతలో వూళ్ళెమున సబులం తాచాటింపించారు. దొంగలభయానికి హాసలు తున్నారు జనం.

మిరపనార్తకు కావిళ్ళె త్రలేక చస్తున్నారు కుర్రసజ్జ. నర్సయ్య మిరపతోనే మానుకున్నాడు. కోసిన నువ్వుచేసంతా కలిపి గూనెడు గింజలవలేదు. అంతా తప్ప గింజ - ఆరుగుంచాలు పోసినా గాను గవడంలేదు. వేరు శనగచేల వెనుకబడ్డాయి. వరి ఆకులు కలుపులేశాయి. మఖకార్తెతో పూరిగా ఆశలుమాసి కన్నె బొండుతో బుడమచేలు పీకేశారు గ్రామస్తులు.

పుబ్బగూడా మఖలానే మాయచేసింది.

తొలకరివ్యవసాయాలు తీసేశారు. ఎకరానికి ఇరవైబస్తాలకు తక్కువ రాలవనుకున్న వేరుశనగచేసంతా పీకేతే విదుబస్తాలకాయ లొచ్చాయి నర్సయ్యకి. "పదివేల బస్తాలైనా అయే బుడమచే నువూరిలో పాడయింది" అనుకున్నారు రైతులు. "నేడే చస్తేనేగాని పాలు బయటపడవు" విన్నెళ్ళరుని చవితికికాస్త చిలకరించబట్టి వేరు శనగవిత్తనాలైనా చెట్టింది. లేకపోతే ఆ ఆశ గూడాలేదు.

రైతుకిమాట యిచ్చిందిట ఉత్తర - "గంపయె త్తిస్తానని" వచ్చిపడింది ప్రథమపాదం మామూలుగానే సాగింది. రెండో పాదంలో రెండుదుక్కులు సురిసింది. నేలలో నెరియలు సద్దుకున్నాయి మళ్ళీ దుక్కులుబట్టారు అంత జొన్నచేనే. మెరలకల్లో ఉలవలూ పెసలూకలిసి చల్లారు. పల్లాలో మినుము, జనుము. చల్లారు. చెరువుల్లో నీరు చేరుకుంది. భూమి పచ్చబడింది.

వీధుల్లో మళ్ళీ పల్లెపడుచులు "పాండవులు పాండవులు తుమ్మెదా పంచపాండవులే తుమ్మెదా" అంటూ జల్లుగా బయలుదేరారు. శేషన్న మేస్తారు గిలకలు వట్టిం చారు "పంటలేవని పండుగలు మానుతాయ" ఉలవ మొక్కలు రాగిదమ్మిడిల వలె తమ్మలేసుకు వస్తున్నాయి. ముద్దరార్ల వలె మగ్గ మగ్గ ముఖాల ముడుచుకున్నాయి కన్నె బొన్న మొక్కలు.

విజయదశమికి మళ్ళీ వచ్చాడు నూర్య నారాయణ ఈసారీ కాసులపేరు మీదనే శ్రుండి అతని ధ్యాస. శ్రీచంద్ర శేఖరస్వామి వారి ఆలయంలో కన్యకాపరమేశ్వరిపూజకు వెళ్ళవచ్చిన గౌరిని గదిలో నిలవదీసి అడిగాడు. "కాసులపే రెక్కడికిపోద్ది? కొంచెం ఎద్దెట్టుగా వుంది ఆమ్మకిస్తే దాచింది" యుక్తిగా సమాధాన మిచ్చింది గౌరి. నమ్మక తిప్పింది గారు నర్సయ్య అల్లుడికి. ఆడది అబద్ధమాడితే గోడబెట్టినట్లుంది. అత్తగారిని అతగాడు అడగనేలేదు.

దనరాసుండి పండుగలవరుస ప్రారంభం. పల్లెటూళ్ళలో అటతదియ వాక వేకుక. వాయిదాలు తీరుస్తారు శ్రాత్ర పెళ్ళి కూతుళ్ళు. పూజలు చేసుకుని చేతులకి కట్టుకొనే తోరాలకట్ట, గోరింటాకుతో పండి పండువగా వున్న కోమలహస్తాలకో ఆలంకరణం. తద్దికి అల్లుళ్ళు గూడా వస్తారు - ఊయలలూ, ఆటపాటలూ వుంటాయి. నూర్యనారాయణకు కాసులపేరు విషయం విడిపోని సమస్యగా వుండిపోయింది. సాహసించి అత్తగారిని అడిగాడు. ఆమె ఆ

(52-వ పేజీ చూడండి)

క రి వీ కం

(11-వ పేజీ తరువాయి)

భాతురికి తల్లి గాదు! "మీ మామగారు కృష్ణలో కృష్ణుడు తాళం వేసుకొన్నారు - రాగానే యిస్తాను. కాపోయినా పిల్లదాన్ని రట్టించి రట్టించి అడిగావుట - మునుపూ ముందూ మేం యెవరికైనా వొక దమ్మిడి కా తే కా మా?" అని యెత్తి పొడిచింది. దొంగకు తేలు కుట్టివట్టు పూరుకున్నాడు కొత్త అల్లుడు. ఈదఫా వచ్చినప్పుడు మామ గారిని ఖచ్చితంగా అడిగెయ్యాలని నిశ్చయించుకున్నాడు.

6

కాలం పడి తిరిగినకొద్దీ సరసయ్యకి నిద్ర పట్టడంలేదు. ఈమధ్య కరణంగా రింటికి రావడం తగించేశాడు. పగలూ రాత్రీ ఋణ బాధే. మన రాత్రులో నూటికి తొంభైమంది ఈ బాధతోనే క్షీణిస్తున్నారు. వడ్డీలు వీళ్ళ కొంపల్ని గుల్లచేస్తున్నాయి. రాత్రీ రెండు రూములు దాటింది. గొడ్డకి గడ్డి వెయ్యడానికి కొట్లంలోకి వెళ్ళాడు. పశువులన్నీ వున్నాయి గానీ తదికి యీనిన కేదపడ్డ కన బడలేదు. పొడిగొడ్డు. ఎక్కడకు పోయిందో అని చీకటిలో లాంతరు వుచ్చుకుని చుట్ట కౌల్చుకుంటూ పూరుదగ్గర వున్న పొలాలలో వెదకడానికి బయలుదేరాడు. శీతా కాలం వచ్చేసింది. మంచు బాగా కురవడం మొదలైంది. జొన్న మొక్కలు పసరు పరి మళ్ళాన్ని గుబాళిస్తున్నాయి. ఇంకా చుక్క పొడవలేదు. రమారమీ రెండు గంటలవు తుంది. పొలం అంతా కలయజూశాడు. కేద అవుపడలేదు.

దీపంలో చేమురు ఆయిపోయి ఆరిపోయింది. కర్రతో నేలతట్టుతూ గట్టుమీద అడుగువేసుకుంటూ ఇంటికి వస్తున్న సరసయ్యకి దూరాన అలికిడి వినబడింది. నిలబడి క్రొద్దిగా విన్నాడు. చేరువలోనే ఎవరో నేల తవ్వకున్నట్లు పనికట్టాడు. కొంతసే పయిన తర్వాత వొకమనిషి ఎదురయ్యాడు, చుట్ట కౌల్చుకుంటూ ఆతనికి.

"ఎవరు? అక్కడ నుంచో." ఎదుట వున్న వ్యక్తికి సరసయ్య ఆడిన యీ మాట లతో మీది ప్రాణాలు మీదికే యొగసి పోయాయి. "మంచుకి చుట్ట నెమ్మకుంది. అగ్గి గాలుద్దుగాని" మళ్ళీ అన్నాడు సరసయ్య. దీనితో యెదుటవాడు కొంచెం కుదుటబడ్డాడు. కప్పకున్న దుప్పటి దారపు కొనలు త్రేసి పెనవేసి యిచ్చాడు సరసయ్య వాడిచేతికి. వాడు నిష్ప అంటించి

యిచ్చాడు. చుట్ట కౌల్చుకుంటూ ఆ గ్రుడ్డి వెలుకురులో నూతనవ్యక్తిని చూస్తూ మళ్ళీ ప్రశ్నించాడు సరసయ్య "ఎవరు మీరు?" "మాది పేటంటి. నిన్ను కేత్రీ నాగమల్లివచ్చి వడుకున్నాం. ప్రొద్దుటికి ఊరు చేరుకోవాలంటి" అని మెల్లిగా సాగిపోయాడు. సరసయ్య ముందుకు వస్తూవుండగా యింకా ఎవరో కొందరు మాతాత్తుగా తొలిగిపోతున్నట్లు గుర్తించాడు.

నడుస్తున్న ఆతని కాళ్ళకి యేవో గుడ్డలు తగిలాయి. వాటినితీసి చుట్ట ముట్టించి ఆ వెలుగులో చుట్టా కలయజూచాడు. చేనులో వొకగొయ్యి కనబడింది. గోతిలో యేవో మడతలుగావున్న తెల్ల బట్టలు. వొక్కొక్క బట్టే విప్పి చూడసాగాడు ఆశ్చర్యంతో. నెమ్మదిగా మడతలు విడుపు తున్న ఆతని చేతులకి యేదో వస్తువు తగిలింది. వొళ్ళు రులుమంది. చుట్టచుట్టుకొని పడుకునివున్న జెట్టి గొడ్డులా మెదిలింది గుజ్జువు కాసులపేరు ఆతని వేళ్ళమధ్య! వణకుతున్న జేహంతో కాసులపేరు చేత బట్టుకొని వొక్క వుదాయంపులో ఇల్లు చేరుకున్నాడు. గుండె బహు వేగంగా కొట్టుకొంటుంది. దారిలో చుట్టాడిన వ్యక్తి స్వరాన్ని జ్ఞప్తికి తెచ్చుకున్నాడు. ఆతడు పేరుపడ్డ గజదొంగ గంగినాయుడు. తన యిల్లంతా దోపిడీ చేయించి వుంటాడని కల ద్రొక్కకున్నాడు. ఇంట్లో అడుగు వెట్టగానే ఆతనికి మరి యొక్కవయింది ఆశ్చర్యం. ఎక్కడ సరుకులు అక్కజే

వున్నాయి చెప్పు చెదరకుండా. మరి ఇదేమిటి? తన మాతురు కాసులపేరు అక్కడ కలా వచ్చింది? ఇదేదో ఇంద్రజాలంలా వుంది. కిక్కురుమనకుండా మంచమీద వారి కొట్టుకుంటున్న గుండెల్ని కుదుట వెట్టుకు పడుకున్నాడు.

వీధిలో పొక్కు తున్న గోలతోనే రేచాడు సరసయ్య. పూరంతా కోడై కూసింది. వీరికెట్టిగారెంట్లో దొంగతనం జరిగిందని, ఆరువేల జవాబ్రి అపహరింపబడింది. గజదొంగలు కావిడిపెట్టెను కన్నంలోంచి దాటించి పల్లపుచేలో దాన్ని బ్రద్దులగొట్టి వగలెత్తుకుపోయారు. సరసయ్యకు ఇందులో కొంత బోధపడింది. కాని అతనిలో మెదిలే అసలు చిక్క విడిపోలేదు.

తలయార్ ద్వారా బకిడు రాసి పంపకాడు మునసబు. పదకొండుగంటలకి లారీ మీద పోలీసులతో హాజరయ్యాడు సబ్ ఇన స్పెక్టరు అబ్రహం. పగడ్బందిగా నేరానికి సంబంధించిన స్థలాలు తనిఖీచేశాడు. అడుగులజాడలు తీసుకున్నాడు. కేసు రికార్డు చేసుకుని వీరికెట్టిని పెద్ద మనుషులతో క్షేమనుకు రమ్మని పేటకు వెళ్లిపోయాడు. తక్షణం గుంపులవార్లకు కలురుచేయించి ఆందర్నీ లాకప్ లో వుంచాడు.

క్రొత్త ఇకా స్పెక్టరం టే ఆందరికీ చూడలు. ఆయన లంచం వుచ్చుకోడని వినికిడి. మాడుగంటలదాకా మక్కలూ, పక్కలూ విరగొట్టగా నేరం వొప్పకున్నాడు గంగినాయుడు. సాయంత్రం పెద్దకాపున్నూ మరిముగ్గురు పెద్దలున్నూ వీరికెట్టిని హాజరయ్యారు స్టేషనుకి.

"బ్రతుకు తెరువు" నిర్మాతలు

తమ ఫిలిము అఖండ విజయముతో ఆంధ్రదేశమంతటా ప్రదర్శించబడుచున్నదని తమ పోవకులకు తెలుప గంత సింఛుచున్నారు.

ఈ సంతోష సమయముననే ప్రజానీకానికి సుఖప్రదక్షున నూతన సంవత్సరము నాశించుచున్నారు.

మెన్షన్లు :

భాస్కర్ ప్రొడక్షన్సు,

మదరాసు-17.

సీత్యాదీ వాక్యాలూలు పూర్తి అయ్యాయి.

మర్నాడు కరణానికి నర్సయ్యకి సమ్యక్ నులు వచ్చాయి పోలీసునే ప సు నుంచి గ్రామస్తులంతా సమ్యక్ ను మాట విని విస్తుపోయారు. ఇదీ పెద్దకాపు పన్నుగజే అనుకున్నారు. కరణం సబ్ ఇన్స్పెక్టరు ఇద్దిరూ కొంతసేపు ముచ్చటించుకున్నారు. బి. వీ. తరగతి ఇద్దిరున్నూ ఒకే కాలేజీలో చదువుకున్న మిత్రులు. మర్నాడు వుంచక కథ అంతా చెప్పాడు కరణం. తనవాక్యాల గూడా యిచ్చేశాడు. అతని సమక్షంలోనే నర్సయ్యను పరీక్ష చేస్తున్నాడు ఇనస్పెక్టరు.

“మీకు కెటికీ కైరం ఎన్నాళ్ళ నుంచి?”

నర్సయ్య “మాకు కైరం లేదే”

“మీ మీద కెటి దావా చెయ్యలేదా?”

“అవును బాకీవుంటే చేశాడు. సామ్యు చెల్లించేశాను”

“పెద్దకాపుగారితో మీ రెప్పుడైనా పోట్లాడారా?”

“అలా గడవాళ్ళే నా మీద ఛార్జీ పెట్టారు. మేజిస్ట్రేటు కేసు కొట్టేశారు. అప్పటినుండి ఆయనే నామీద పగబట్టాడు”

“దొంగతనం నాటిరాత్రి మీరు పోలీసు కెళ్లలేదా?”

“వెళ్ళాను-”

“గంగినాయుడు మీకు పుగచుట్ట అంటిం చలేదా?”

“నిజమే”

“వాళ్ళు పెట్టే బద్దలు గొడుతుండగా మీరు చూడలేదా?”

“లేదు-”

“అయితే ఈచోరీసురించి మీ కేమీ తెలీదన్నమాట”

“తెలీదు”

“కరణంగానూ? ఈ యన్ని అరెస్టు చేయాలివుంది.”

అని ముగించాడు ఇనస్పెక్టరు.

కరణం ముఖం యెర్రవారింది. నర్సయ్యకు ఇందులో పాలుందా అని భ్రమించాడు. వెంటనే తమాయించుకుని “నెలకోజులు గడవు యిప్పించాలి. నాస్యంత జామీనుపైన ఇతనికి గాను పదేకరాలపల్లం భూమి మీకు సెక్యూరిటీ ఇస్తున్నాను.” అన్నాడు. సెక్యూరిటీ ప్రత్యంమీద సంతకం చేయించుకుని కరణం నర్సయ్యలను పంపేశారు.

దారిలో చాలాసేపు మానంగావున్నాడు కరణం. “నాకూ వాటావుందనే గామీ అనుమానం?” నర్సయ్య ప్రశ్నించాడు.

“కాదు ఇందలో ఏదో చిదం బర

రహస్యం ఇమిడి వుండా లి” అన్నాడు కరణం—

కరణంతో బాటు నర్సయ్య గూడా పూర్ణానికి రావడం పెద్దకాపుకీ, కెటికీ ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది. తాము రెండు వందలు ఆశేపెడితే కళ్ళెర్రజేసిన ఇన్స్పెక్టరు కక్కురి ఎలా పడ్డాడా? అనుకున్నారు. కరణమే యేదో యెత్తు యెత్తి వుంటాడని నిశ్చయించుకున్నారు.

7

విజయదశమి వెళ్ళాక దీపావళి వేంచేసింది. ఈ ఏడు దీపావళికి కళాకాంతులు లేవు. కడుపులో ఆకలిమంటలతో గడిపారు గ్రామీణులు. “దిబ్బీ! దిబ్బీ! దీపాలన్నాన” అంటూ గోగుకరలు కొట్టి గుగ్గిలం చల్లి కాళ్ళు గడుక్కుని తెల్లం ముక్క నోట్లో వేసుకుని పూరుకున్నారు నాదారు రైతు బిడ్డలు. డబ్బున్న మహారాజులు టపాకాయలూ, మతబులూ కౌల్చుకున్నారు.

నర్సయ్య అల్లుడు ఈసారి మామగారిని ఖచ్చితంగా అడిగాడు కాసులపేరు. వాళ్ళు మండుకోచ్చింది నర్సయ్యకి. పెట్టిలోంచి పేరు దీని అల్లుడి వాళ్ళో గిరవాటేసి “దొంగల మనుకున్నావేమో! నువ్వు పూళ్ళోవాళ్ళకివలె. ఆడవాళ్ళని అడిగి దిఫదఫాలుకోప్పడ్డావుట! బ్రాత్రగా పెట్టుకో ఎలాగైతే గడించావు బంగారం! మీ నైజగుణాల్ని పోనిచ్చుకున్నారు గారు” అని గుమగుమలాడేడు. కాసులపేరు చూడంలోనే అల్లుడు కేమీ ఆశ్చర్యం కలుగలేదు గానీ, గౌరీకి, వెంకయ్యమ్మకి తుణంసేపు నోటమాట పెకలేదు. ఇదేదో మహేంద్ర జాలంలా వుంది. తుదకు వెంకయ్యమ్మకే వొక భ్రాంతి గలిగింది “భర్త కరణంతో చెప్పి ఏదో తనఖా వ్రాయించి వస్తువు తెప్పించివుంటాడు” గుండెలు పీచుపీచు మన్నాయి. ఏమన్నా తెలుసుకేమీ అని గౌరీని అడిగింది. తన కేమీ తెలీదని గౌరీ విస్తుపోయింది.

నాగుల చవలికి తోటి పడుచులతో బాటు గౌరీ పుట్టలో పాలు పోసుకురావడానికి బయలుదేరింది. కాసులపేరు మెళ్ళో పెట్టుకుని పట్టుచీర కట్టుకున్న గౌరీ నాక్షాత్తు గౌరీదేవిలా వుంది. పళ్ళెంలో కాల్చిన తేగముక్కలూ, బురగుంజూ, చలిమిడి, చిమ్మిలీ, రెండు నోడినడ్డా—పుట్టలో నాగన్నని మేల్కొల్పడానికి టపాకాయలూ పెట్టుకుని వెళ్ళింది. గరువులో పెద్దపుట్టలో కాలనాగేంద్రుడున్నాడని ప్రతీతి. పుట్టలోపాలు, తెచ్చిన ద్రవ్యాలూ పడేసి ప్రార్థించింది నాగన్నని: “పైరు పచ్చల్నీ, పైలనీ, పాలేరుల్నీ, పాపా

యిల్నీ రాత్రనకా పగలనకా మసలే రైతు పోదరుల్నీ చల్లగా కాపాడమని.”

మర్నాడు సాయంత్రం వెంకయ్యమ్మ క్రొత్తగా యానిన గేదెపాలతో జాన్ను వండి ఆహ్వాయంగా కరణంగారింటికిచ్చి రమ్మని గౌరీతో పంపింది. జాన్ను గిన్నె యిచ్చి తలుపుచాటున నుంచున్న గౌరీని ముసిముసి నవ్వులతో పలకరించాడు కరణం. “గౌరీ - మావాడింకా నాలుగురోజులుంటాడుటగా—పున్నమి వెళ్ళాక నిన్ను తీసుకెళ్ళుతాడా?” గౌరీకి చలుక్కున కాసులపేరు ఉదంతం జ్ఞాపకమొచ్చింది. అలా నుంచుని గడగడలాడుతూ ఆ సంగతి చెప్పింది. కరణం ఆశ్చర్యపడ్డాడు. “నీగం దుకే - ఇలా కూర్చో మాట్లాడే పనుంది” అని మేదరచదర మాపించాడు. తల వంచుకుని పున్ను గౌరీని ప్రశ్నించాడు “కాసులపేరు మీ నాన్నా వాళ్ళేనా? ఇంకెవరేనా చూశారా?”

“ఎవరూ చూడలేదండీ. నిన్న మాత్రం పుట్టలో పాలోసుకొన్నాంటే, గుమ్మంలో నుంచున్న వీరికెట్టి తప్ప.”

ముగ్ధులలోనే గౌరీని ఆపుతూ “అఱ - వీరికెట్టి-కాసులపేరు చూశాడా?” అన్నాడు. ఆత్రుతతో ఆమాట రాలేదు ఆతనినోటి వెంట.

“ఆయనదగ్గరికి అసలు వెళ్ళకపోదునండీ. మేనకోడలు వరుస కాదూ. వొలే గౌరీ! మాంత సలివిడి, చిమ్మిలీ పెట్టిపోవే, అంటే, కామోసనుకుని పళ్ళెం పట్టుకుని గుమ్మం కాడనిలుచుని కెటికీ పసాదం పెడుతున్నానండీ. కాని కెటికీ నూపంతా నామెళ్ళో కాసులపేరొంకే వుంది. పరదాన్నంలో సలివిడిముదజారిపోడం చూసుకోలేదు అతోడ పెట్టేకంటే” అని అడిగాడు. ఔనండీ అన్నాను. నా మెళ్ళో కాసులపేరు ఎందుకో ఎగాదిగా తడవడం మొదలైట్టేడు. చేతులు వణికాయి. కెటికీదో మతిపోయినట్లయింది. “ప్రార్థుపోతోంది పోవాలని యింటికి చేరుకున్నాను” అంటూ ఏదో పని వుందని సాకుతో వెళ్ళిపోయింది గౌరీ.

కరణానికి నర్సయ్యమీద అనుమానం బలపడింది. వొంటినిండా తేస్కూ జెర్రులూ ప్రాకుతున్నట్లుంది. అనవసరంగా అతనిని

కుప్పూ ★ బొలి
6గైరా మేళుకుప్పలు, సెగ, సవాయి వ్యాధులకు, గ్యాగంటి చికిత్స, క్యాటలాగు ఉచితం: జి. వి. రెడ్డి అండ్ కో., (రిజిస్టర్డ్) “భాస్కరాశ్రమము” గోపాల త్తరం, తూ. గోవావరి.

★ క రి ణీ కం ★

8

నమ్మి తాను రొంపిలోకి దిగిపోతున్నట్లుంది. ఉబ్బు పొప్పింది అనుకున్నాడు.

చీకటి పడుతుండగానే నర్సయ్యకి కబు రొచ్చింది. రెండు అంగళ్ల కరణం యింటి ముందు వాలాడు. గ్రుచ్చి గ్రుచ్చి అడిగేడు కరణం నర్సయ్యను. ముందు కొంత వేళా కోళం ఆడినా, చివరికి వొప్పకోక తప్పింది గాదు నర్సయ్యకి. పూస గ్రుచ్చినట్లు వున్న దంతా విన్నవించాడు.

మరునాడు దయాస సవారీబండి కట్టుకుని పోలీసుస్టేషనుకి హాజరయ్యాడు కరణం నర్సయ్యతో - ఇకాస్పెక్టరును కోరి ఫిర్యా దీల వాజూలాలూ చూశాడు. "కావడి పెట్టెలో వుంచిన సామానుల వివరం జల తారు పంచెల చావు. వెండిగంపపు గిన్నీ - నూరురూపాయల నోట్లు ముప్పై - లోకుల వల్ల తాకట్టుపడిన బంగారపు వస్తువులు కొన్ని - కరణంగారి వొదినగారి కాసుల పేరు వొకటి - నర్సయ్యలైన నేను దావా చేశానని, కరణంగారి మద్దతుతో సదరు నర్సయ్య గంగినాయుడికి గుంపులాళ్ళు కీ ఉసికొల్పి చోరీ చేయించాడు" ఇదీ వీరి కెట్టి స్టేటుమెంటు. ఇంక మిగిలింది పెద్ద కాపు యిచ్చినది "నర్సయ్యను నేను పాతి కళ్ళకు పైగా ఎఱుగుదును. గ్రామంలో అతనివంటి తుంటరీ, నిర్లక్ష్యంగల మనిషీ మరొకడు లేడు. లోగడ రెండూమాడు కొట్టాటల్లో పాలాన్నాడు. కెట్టిమీద కాపేషీ గలిగి అతణ్ణి యీ నేరం చేయించాడు. ఇతనికి అన్ని విషయాల్లోనూ కరణం మద్దతు వుండనడానికి ఎట్టి సందే హమూ లేదు."

కరణం ఇంకేమీ చూడదలచుకోలేదు. యధార్థమంతా ఇకాస్పెక్టరుకు విన్నవించాడు. చేతులు జోడించి ఇకాస్పెక్టరుకి నమస్కరించి కాసులపేరు సమర్పించాడు నర్సయ్య.

నాగమల్లలో ఆ బాలగోపాలమూ ఆవేళ రామకోవలను చుట్టుముట్టారు. పదయ్యే సరికి ఇకాస్పెక్టరు, పోలీసులూ, ముద్దాయిలూ చేరుకున్నారు గ్రామానికి. పెద్ద కాపునీ, వీరికెట్టినీ, ముసనబు కరణాల్నీ, నర్సయ్యనీ కబోలు చేయించి విచారణ ప్రారంభించాడు ఇకాస్పెక్టరు. నేషనులో యీలా యిచ్చారో అలాగే వాజూలాలూ ఇచ్చార వాళ్ళంతా. జాగ్రత్తిగా స్టేటుమెంటు రికార్డుచేసుకుని వారిచే నిశాని సంతకాలు పెట్టించి తీర్పు చెప్పాడు సబ్ ఇకాస్పెక్టరు. "ముద్దాయి గంగినాయుడు చేసిన నేరానికి వాళ్ళీ, గుంపునీ మేజ స్ట్రీటు వారికి వప్పగిస్తున్నాను. కరణమూ, నర్సయ్య కేవలం నిర్దోషులు. వీరికెట్టి, పెద్దకాపు కరణం నర్సయ్యలపట్ల తమకు వుండే పాతపగలు పురస్కరించుకొని యీ కేసు వారిపై బనాయించారు. కాబట్టి విచారణ అనంతరం యధాప్రకారం నర్సయ్య కాసులపేరు" అంటూంటే కెట్టి ఖంగా రుతో "అయ్యో! అది కరణం గారి వదిసె గారి దండీ" అన్నాడు.

"ఔసయ్యో - నేనుమాత్రం కాదంటున్నానా? నర్సయ్య కరణంగార్ని సోదరునివంటి వాణే గా - నర్సయ్య భార్య ఆయనకు వదిసెగామా?" అన్నాడు ఇకాస్పెక్టరు. ప్రశ్నార్థకంగా కరణంవంక చూశాడు కెట్టి.

"ఏం అలా తెల్ల మొగ మేస్తావ్? నర్సయ్య ఎంత పెద్ద మనిషీ! అతని ఘరానా వీపాటి! నాకు అన్నయ్యకన్న అతనే ఎక్కువ" అని కరణం ఘంకా మీద దెబ్బకొట్టినట్లు చాటుతూంటే మారాజారా! నెయ్యివ్వండిన్న బాబుకి చెయ్యి తిదణ్ణం పెట్టండిరా" అన్నారు. అలగాజనంతో సహా అందరూ. 11 ఈతెప్పి దానికి పెద్దకాపునీ శ్రేష్ఠీనీ గూడా మన్నిస్తున్నాను. ఇకనుంచి ఈ తగువేగాక పూల్లో తగువులనీ ముసనబు కరణాల పరంగా పరిష్కరించుకోండి" అని ముగించాడు ఇకాస్పెక్టరు. ఆ యింట్లోంచి యీ యింట్లోంచి కిటికీల్లో ముఖాలు పెట్టుకు చూస్తున్న అమ్మలక్కలు వీరి కెట్టినీ పెద్దకాపునీ చూశీ ముసి ముసి నవ్వులతో ముఖాలు చాటేసుకున్నారు.

సాయంత్రం ఇకాస్పెక్టరు గారిని సాగనంపి ఇళ్ళకుమళ్ళారు కరణం నర్సయ్యలు. తుమ్మల్లో ప్రొద్దుక్రంకుతూంది, జొన్నలకుచే కలుపు తీతలకెగ్గిన పల్లె పడుమల

పదాలు పాడుకుంటూ ఇంటికొస్తున్నారూ కరణానికి జొన్నచేసు చూపుతూ "ఈచేపు చూడండి స్వాతి చల్లగా వుండి విశాఖ విసరకుండా వుంటే ఇలాంటిపది కరవులకి సరిపజే జొన్న పండు తుంది యాయేడు" అన్నాడు నర్సయ్య. కరణానికి యీ సాలుకి పావ్యలెట్టి జొన్న పాలాలనే విచారిస్తుం దనిపించింది.

ఆరాత్రే రాజ్ పెట్టెశాడు కరణం ముసనబు ముఖంగా - నర్సయ్యబాకీకి గానూ అయిదేళ్ళు అతని లేవడి అన్యాయసఫలతఖా వ్రాయించుకోవడానికి కెట్టి చే వరతుగా అంగీకరించాడు. కాసులపేరు నర్సయ్యకిచ్చేవారు. సంక్రాంతి లోగా దస్తావేజు వ్రాయించి నర్సయ్యస్వంత ఖర్చులమీదనే రిజిస్ట్రీ చేయించడానికి కరణం గారి దే, పూచీ. ఎటావ్నీకెట్టికి గుండె గుఱేలుమని పించినది దస్తావేజులో యేడణాల నాలుగు దమ్మిడిలవడీ వక్కాణించుకున్నా అసలు వడీయే పుచ్చుకోగూడదన్న ముసనబుగారి తీర్పు కిమ్మకుండా వొప్పకోక తప్పింది కాదు.

"అక్కా తమ్ముకెంత నాటక మాడారు?" నవ్వుతూ తగవునుండి యింటికి వస్తున్న నర్సయ్య అన్నాడు కరణంతో. "నవ్వుమాత్రం ఏం తక్కువ తిన్నావే? మా మాయనాటకం సుఖాంతంచేశావుగా" అన్నాడు కరణం. చుక్కలో చంద్రుడు మంచు నుసి రాబుస్తూ, వేళాకోళాలాజే బావమరదులిని చూసి పకపక నవ్వుతూ, శరత్కాలమేఘ కన్యకొనకొంగులో ముఖం కప్పకున్నాడు. ★

శ్రీ మ దాంధ్ర మ హా భా ర త ము ఉద్యోగపర్వము

వెల రూ 1-0-0

టా మ్ సా యర్

వెల: 2-0-0

పోస్టుఖర్చులు ప్రత్యేకం.

ఆంధ్ర గ్రంథమాల

మ ద్రా సు-1

ఒక గంటలో యావ్వనము కామస్తంభన

రాజువద్ద, సంసారసుఖము విచ్చుటలో సాటి లేనిది నిద్రకడెందిన వృద్ధులయందు కక్తి. ఉత్సాహము విచ్చును. రూ 2 8.0.

మదన మంజరి ఫార్మసీ

184, రైనబలాడు రోడ్డు, మద్రాసు.

విజవాడ, శ్రీవివాస మెడికల్ స్టోర్స్ పార్మరొడ్డు రాజమండ్రి-ఈశ్వరదాస్ & కో. మెఝన్ రోడ్డు నెల్లూరు:- ఆర్.వి. ఫార్మసీ-బ్రంకురోడ్డు ఇతర కేంద్రాల్లో ఏజెంట్లు కావాలి.